

FOLK

Signe Hansen Anders L. Andersen Torhild F. Jacobsen
Folk-redaksjonen 924 97 612

NAVN: Innsendere må oppgi fullt navn, adresse og telefonnummer.
BILDER: Vi ønsker helst digitale bilder, men tar også imot papirbilder.
MINNEORD og nekrologer: Maksimalt 400 ord.
REDIGERING: Vi forbeholder oss rett til å redigere tilsendt materiale.
FRIST: To dager før innrykk. Til mandag- og tirsdagsavis: Fredag kl. 11.
ADRESSE: Stavanger Aftenblad, postboks 229, 4001 Stavanger

Travelt drømmeliv i Hellas

I 19 år har norske Hanne Mi Stabell Sauge drevet keramikkverksted i Hellas. Sitt første møte med dreieskiven fikk hun på Ryfylke folkehøgskule i Sand. Der oppsto drømmen om et liv som kunstner.

Torhild F. Jacobsen tekst og foto

ZAKYNTHOS: – Bare kom inn! I en olivenlund på den greske øya Zakynthos inviterer Hanne Mi Stabell Sauge inn i sitt luftige og lyse keramikkverksted. Her bor og lever hun, med sin franske samboer Laurent og deres datter Sophia på åtte år. Det innholdsrike huset sto ferdig for to år siden, men selv har Hanne Mi bodd i Hellas i 19 år.

– Hvordan i all verden havnet ei byjente fra Oslo på landsbygda i Hellas?

– Oj, hvor skal jeg begynne? Kanskje jeg må helt tilbake til året på Ryfylke folkehøgskule på Sand? Jeg var 17 år og i opposisjon til det meste. Havnet nærmest tilfeldig i Sand. Bygde-Norge var et fullstendig ukjent begrep, og jeg følte jeg var havnet på månen. Men skolen hadde keramikkverksted. Jeg ble totalt fascinert og en drøm begynte å spire.

Senere, som au pair i USA, lærte jeg mer om keramikk og ble oppmuntret til å fortsette. Vel hjemme valgte jeg likevel tryggheten og utdannet meg som førskolelærer. Men en formingslærer ga meg puffet jeg trengte. Jeg kom med i et teatermiljø, og langsomt våget jeg å tro at kunsten kunne være en vei å gå. Søkte og kom inn både på dramautdanning og formingslærerhøgskole. Jeg valgte det siste, og dermed var det gjort.

LANG REISE: 28 år gammel reiste Hanne Mi på ferie til Hellas. Hjemme var planene klare; hun skulle åpne keramikkverksted i Oslo sammen med en venninne.

– Greske Dionysos kom inn i livet mitt, og drømmen om eget verksted ble i stedet realisert på Zakynthos.

Fem stormfulle år endte i skilsmisse i 1994. Deres historie endte mellom to permer, i romanen «Min greske kjærlighet», der Hanne Mi er medforfatter. Til tross for bruddet, valgte hun å bli boende på Zakynthos, og etablerte nytt verksted blant kalkuner og langbeinte sauer i en nedlagt smie (?)

– Og dermed var byjenta tilbake på landet. Hanne Mi ler. – Jeg trodde ikke jeg skulle makte å bo i et bygdemiljø etter året på Sand, men så er det kanskje nettopp dette miljøet som gjør det mulig å konsentrere seg. Her er folk opptatt av høner og dagen i dag og jeg får ro til å skape.

LEVENDE VERKSTED: Og Hanne Mi skaper. Et besøk i verksted og utstill-

DAGENS NAVN

Hanne Mi Stabell Sauge

FØDT:

6. mars 1961.

BOSTED:

Zakynthos, Hellas.

SIVILSTAND:

Samboer med franske Laurent, mamma til Sophia, åtte år

BESKRIV DEG SELV MED TRE ORD:

– Hm... hun tenker lenge. Litt sta, kanskje, varmhjertet, livlig. Jeg liker å le!

HAR DU NOEN LASTER DU VIL BLI KVITT?

Den var enda verre... Kunne nok kanskje vært noe mindre kritisk, mer åpen for at vi mennesker ofte er svært forskjellige.

HVA BETYR FINANSKRISEN FOR DEG?

Den betyr blant annet at engelskmennene, som vanligvis er mine beste kunder, nesten er forsvunnet.

KREVENDE HVERDAG: Å arbeide som keramiker i Hellas er ikke noe latmannsliv, men Hanne Mi Stabell Sauge angres på ingen måte at hun våget å følge drømmen. Sommerkurs for tilreisende turister bidrar til livlig miljø i verkstedet og god støtte til økonomien.

Norge er som et stort spahotell.

ing byr på opplevelser av mange slag. Havblå keramikk, kopper og kar ved siden av fantasifulle modeller av øyas stolthet; havskilpadden «Caretta caretta» for bare å nevne noe. Alt som selges, er laget av Hanne Mi og hennes assistenter. I verkstedet kan også turistene få prøve seg på dreieskiven, et populært tilbud.

– Hva er den største utfordringen ved å være norsk på landsbygda i Hellas?

– Her er alt fortsatt svært gammeldags. Synet på barneoppdragelse må man minst femti år tilbake for å finne i Norge. Her slår man fortsatt i god tro. Det er en stor utfordring å sende Sophia til den lokale skolen, når jeg så gjerne skulle hatt henne på Steinerskolen. Tilbudet her er ikke optimalt, kan du si. Men så får hun med seg mye annet. Tre kulturer, tre språk, to utradisjonelle foreldre. Fordelen ved å bo her, er at folk bruker

mye tid på hverandre. Når turistseesongen er over, er her veldig fredelig. Grekerne er dessuten hemningsløst gjestfrie, der kan visst vi nordmenn ha litt å lære.

– Hvordan er du selv blitt mottatt i lokalmiljøet?

INKLUDERT: – Med stor respekt, har jeg inntrykk av. Jeg er keramiker og jobber hardt, men er ingen trussel for noen. Jeg har alltid følt meg inkludert, snakker med alle, men trør ikke i noens bed. Jeg har mange greske venner, snakker språket, og vet at ikke minst kvinnene syns det er inspirerende med en sterk kvinne som klarer seg selv og får ting til å skje.

Hanne Mi er blitt så vant til livet i Hellas at det nærmest er en eksotisk opplevelse å besøke Norge.

– På hvilken måte?

– Norge er som et stort spahotell. Alt virker så velfungerende, behage-

lig og utrolig perfekt. Byråkratiet er vennlig, bussene kommer når de skal, man er høflige og defensive i trafikken. Det er så lite lyd i Norge, folk er lavmælte, til og med naturen er roligere enn i Hellas. Eneste er alle de fulle menneskene i bybildet. Jeg blir helt kvalm! Hva må ikke utlendinger tenke, som kommer som turister til Norge!

EN LITEN OASE: Verkstedet til Hanne Mi er som en internasjonal oase. Her trekker Hanne Mi til seg mennesker som er viktige og interessante for henne. Gjennom årene har hun hatt over 20 assistenter fra hele kloden.

– spennende og viktige møter, kan du tro! Gode assistenter med fagkunnskap er ikke alltid like enkelt å få tak i, så jeg er alltid glad for tips om dyktige kandidater som orker å jobbe hardt for luse lønn, smiler Hanne Mi.

torhild.jacobsen@aftenbladet.no